

U t k a s t

til statsminister Bortens tale ved åpningen av den
III Norske Fiskerimesse.

Deres Majestet, mine Damer og Herrer !

Fiskeriene er en næringsgren med de rikeste tradisjoner i dette land. Høringen har gjennom tidene hatt den aller største betydning for landets økonomi. Selv i dag når industri og servicenæringer har overtatt primærnæringsplass når det gjelder sysselsetting har fiskerinæringen avgjørende betydning for vårt lands bosetting. Hva ville Nord-Norge og store deler av kysten ellers ha vært i dag uten fiskeriene ? og med sin eksportverdi på mellom 1,5 og 2,0 milliarder kroner er den fortsatt som en av våre aller største eksportnæringer.

Plakert så denne gamle og tradisjonsrike næring i følge med i tidens utvikling - en utvikling som går raskere og raskere, en tid da menneskene har besøkt månen og snakker for alvor om å komme til enda fjernere steder i verdensrommet. Det er ikke lett for noen å følge med i en slik tid. I fiskeriene står en på den ene siden overfor gammel tradisjon og på den andre teknologiens nyvinninger. Begge deler skal vi ta vare på, men på denne messen er det resultatene av den siste vi skal få se.

Her vises de nyeste og mest moderne maskiner og instrumenter, redskaper og motorer. Her skal næringens folk på land og sjø få utveksle erfaringer, få nye impulser. Samtidig skal det besøkende publikum få et innblikk i hva norsk fiskerinæring er. Jeg tror at det er mange som vil

få en videre forståelse for næringen, at den ikke bare består av avsetningsvansker og fiskestopp. Nærsens formål er mangesidig og jeg håper resultatene nå bli mange til gagn for vårt land i videste forstand og for næringens utøvere i særdeleshet enten de nå arbeider i fiskebåten eller i bedriften på land.

Jeg stilte spørsmålet om fiskerinnæringen klarer å følge med i tidens utvikling. Det tror jeg. Fiskeriene både i vårt land og andre land, ikke minst i utviklingslandene, vil kunne få større betydning i fremtiden enn i dag. I en verden der *store deler* av jordens befolkning sulter, må vi se oss rundt etter de ressurser som kan være med på å øke matproduksjonen. I de industrialiserte land ser vi at en stigende del av den produktive jorden blir benyttet til andre formål en jordbruksformål, derfor er det begrenset hva jorden i disse land kan produsere. Her er fiskeri- næringens store mulighet og store oppgave. Med sin prote- inrikdom er fiskeressursene en reserve der biløt på den ene siden viser overflod i de utviklede land, på den andre mangel på mat i de underutviklede.

Her har vårt land en mulighet å gjøre en innsats, vi har allerede gjort det i mange år i India, vi skulle ha muligheter til å gjøre det samme i andre land der ressursene ikke er utnyttet.

Hos oss er vel situasjonen en annen, her er problemet å klare å utnytte ressursene på *praktisk* måte, her gjelder det nu at en ikke høster mer enn havet kan gi. Våre havforskere sier nemlig at flere av våre viktigste fiskebestander som torsk og sild enten er overbeskattet

eller står i fare for å bli det. I en tid da ord som naturvern og miljøvern stadig går igjen, kan vi også ta med vern om havets ressurser. Her ligger den store utfordring for de utviklede land.

Klarer vi det vil vi skape et sikkert grunnlag for vårt største aktivum som fiskerinasjon, vår fiskarstand. Folk som ^{kan} sitt yrke og som vil og kan gjøre sitt beste.

Med disse ord *Da jeg kom over å* armode Dores Majestet om å åpne den III norske fiskerinesse.